

УВОДНИ СТИХОВИ

ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА 2/2018

Сабота, 7 април 2018

1. ХРИСТОС, НАШ ПОБЕДНИК

„Да му благодариме на Бога, кој ни дарува победа преку нашиот Господ Исус Христос.“ (1. Коринќаните 15,57)

Ако некому му бил потребен победник, тогаш тоа биле Израелците. Додека израелската војска била сместена во Теревинтската долина, биле во стапица и секојдневно биле изложени на потсмев од Филистејците и од нивниот предизвикувач Голијат. Давид, најмладиот син на Есеј, пастир, им донел храна на своите браќа кои биле во израелската војска. Кога Давид слушнал како Голијат им се потсмева на Израелците, се разлутил и побарал дозвола да се бори со него. Давид верувал дека Бог, кој го избавил од лавот и од мечката, ќе му даде сила да го победи цинот Голијат – и бил во право.

Давидовата победа нè потсетува на победата на Исуса Христа. Ние сме биле беспомошно заробени со гревот и нам ни бил неопходен победник. Тогаш Бог го испратил својот Син Исус Христос да нè спаси. На Земјата дошол како човек, се соочил со сите наши човечки неволји, и се впуштил во борба за нас. Во својата смрт и воскресение Тој извојувал целосна победа над гревот и смртта. И повеќе од тоа, неговата победа ни гарантира победа и нам во нашиот секојдневен живот со Бога.

Меѓутоа, не можеме да очекуваме дека успех ќе оствариме со наша сила. Мораме да се потпреме на Светиот Дух, на Неговата моќ и водство. И потоа, додека преку верата живееме со Бога, ќе знаеме да ја цениме победата која за нас ја извојувал нашиот Победник, Исус Христос.

Сабоџа, 14 аџрил 2018

2. НЕСПОРЕДЛИВИОТ СПАСИТЕЛ

„И излегоа да видат што станало; па кога дојдоа кај Исус, го најдоа човекот, од кого беа излегле нечистите духови, како седи пред нозете Исусови, облечен и со здрав разум; и се исплашија.“ (Лука 8,35)

Можеби, никој од нас не соочил со толку див и опасен човек со каков што се сретнал Исус во гергесинската земја. Тој подивен човек очигледно бил под водство на демонските сили кои го издвоиле од општеството и направиле да стане насилен и да вика силно како луд. Исус го спасил од сатанското влијание и го вратил во општеството како нормален човек.

И додека сатаната несомнено продолжува да се служи со опседнатоста од демоните за да ја искаже својата омраза кон Бога, денес тоа го прави на помалку сензационален начин. На пример, луѓето ги наведува да веруваат во случајност - теоријата на еволуцијата која се промовира и зборува дека сè што постои постанало случајно. Таквите уверувања за многумина се привлечни бидејќи со тоа се промовира неограничена слобода на неморалното однесување, а на човекот му нудат моментални задоволства. Но, мнозина кои тргнале по тој пат, наскоро се фаќаат во стапицата на зависности од задоволствата кои не им пружаат трајна среќа. Ги доведуваат луѓето до срамни постапки кои им ја скратуваат самопочитта, трајното задоволство и надежта. И на крај, сатаната ги држи во својата моќ, исто како што го држел и оној опседнатиот во гергесинската земја.

Радосната вест кажува дека сите оние што се заробени од гревот можат да бидат спасени - само ако веруваат во Исуса Христа. И кога ќе го доживеат спасението, подготвени се на другите да им кажат каде се наоѓа изворот на нивниот мир и сигурна надеж.

Сабота, 21 април 2018

3. ТАЈНАТА НА ДОЛГИОТ ЖИВОТ

„Научи нè така да ги броиме нашите дни, па да се здобиеме со мудро срце.“ (Псалм 90,12)

Неодамна можевме да читаме за човекот по име Артур, кој имал 123 години. Фактите за тој Артур навистина одушевуваат. По трет пат се оженил на 92 години, секојдневно одел по 8 километри кога имал 100 години, возел велосипед кога имал 110 години. Работел сè до својата 116 година. И кога го запрашале за тајната на неговиот долг живот, одговорил: „Па изгледа дека сум направен од добра глина!“

Писателот на 90 псалм спомнува дека животот над 70 години е исклучок. Без оглед на тоа од колку 'добра глина сме' изградени, нашето тело ќе почне да старее и да слабее, да се суши како цветот, да испарува како утринската роса, да исчезнува како облаците на ветерот. Дури и најдолго проживеаниот живот конечно поминува како вчерашниот ден пред лицето на вечниот Бог. Псаламистот сакал неговите читатели да увидат колку е кратко нашето време на Земјата кога ќе се спореди со вечноста.

Тоа треба да нè поттикне да размислиме за тајната за еден навистина долг живот – а тоа е вечниот живот. Мораме да ги броиме нашите денови. Мораме да бидеме сигурни во спасението кое ни е подготвено преку верата во Исуса Христа, па затоа треба да живееме според Неговите начела секој ден.

Не пропуштајте да го стекнете вечниот живот мислејќи дека долгиот живот на земјата ви обезбедува доволно време да се подготвите за вечноста. Всушност, денес е денот на спасението. Прифатете го Исуса Христа како свој личен Спасител и ќе се обезбедите и за вечноста.

Она што ќе го исткаеме во времето, ќе го облечеме во вечноста.

Саботиа, 28 април 2018

4. НЕ МОЖЕМЕ ДА ГО ИЗЛАЖЕМЕ БОГ

„Ти ја сакаш вистината во срцето, и внатре во мене ме учиш на мудроста Твоја.“ (Псалм 51,6)

Кој грев Исус најмногу го осудувал? Лицемерството – посебно истакнувањето на самиот себеси, какво што го покажувале верските водачи во негово време.

Верските лицемери се навистина духовен срам. Настојуваат да стекнат углед обидувајќи се да изгледа како да го љубат Бога и да ги исполнуваат Неговите закони. Но, тие се безобзирни измамници кои настојуваат да ги излажат и другите луѓе, но никако не можат да го измамат Бог.

Еден професор на теолошкиот факултет ги предупредувал студентите во врска со тоа колку е опасно да се 'претвораат' и да се однесуваат како да се нешто што не се. Им спомнал за една етикета која гласела: „Исус доаѓа. Изгледај како да си презафатен!“

Иако можеби изгледаме како презафатени во Божјето дело, сепак, не можеме да го излажеме Бога во врска со нашата вера, нашиот карактер или служба. И како и фарисеите коишто Исус ги осудил, можеме да изгледаме како да сме искрено религиозни. Меѓутоа, Бог знае дека нашата изјава е само надворешна фасада без спасоносна надеж и вистинска побожност.

Дали сме црковни лицемери кои зависат само од своите добри дела и сакаат со тоа да го заслужат Небото? Или вистински се надеваме во Божјата милост и се потпираме само на Христа?

Не можеме да го излажеме Бога. Не е доволно да се правиме дека сме презафатени во работата за Господа. Навистина треба да бидеме искрени пред Бога.

Лицемер е личност која не е она што се претставува дека е.

Сабота, 5 мај 2018

4. ЛЌУБИ ГО БРАТОТ

„Возљубени, да се љубиме еден со друг, зашто љубовта е од Бога.“ (1. Јованово 4,7)

Ја прочитав приказната за мудрецот кој ги запрашал своите ученици: „Како ќе знаеме кога престанува темнината а се појавува зората“? Еден ученик одговорил: „Кога ќе можеме да го видиме дрвото во далечината и да препознаеме дека е даб, а не бука“. Друг одговорил: „Кога ќе видиме животно и ќе препознаеме дека тоа е лисица, а не волк“.

„Воопшто не е така“, одговорил учителот. Учениците биле изненадени, па го замолиле за решение. Мудрецот одговорил: „Знаеме кога темнината престанува, а се појавува зората – кога ќе можеме да ја видиме другата личност и во неа да препознаеме брат или сестра; инаку не е важно кое доба од денот е, ако тоа не го препознаеме, секогаш ќе бидеме во темнина“.

Сериозно да размислиме за зборовите на апостол Јован: „Ние знаеме дека преминавме од смрт во живот, бидејќи ги љубиме браќата свои“ (1. Јованово 3,14). Или знаеме за некои христијани кои жестоко ги мразиме? Дали ги цениме оние христијани кои одат во други цркви и не се согласуваат со нас во секоја подробност? А што е со христијаните од другите раси? Дали ги сакаме само оддалеку или и тогаш кога ни се близу?

Ако љубовта е главната функција на верникот, дали луѓето препознаваат во нас дека припаѓаме на Исуса Христа?

Бог нека ни го прости недостатокот на љубов кон ближните и нека ни помогне да ги љубиме и оние кои ни се чинат далечни, дури и противниците на нашето лично мислење. Луѓето кои го љубат Бога, ќе ги љубат и другите луѓе.

Саботиа, 12 мај 2018

6. ДУХОВЕН ГЛАД

„Колку се слатки за грлото мое зборовите Твои, послатки се од мед во устата моја!“ (Псалм 119,103)

Многумина живеат во земји каде што има храна во изобилство и каде што луѓето добро се хранат. Затоа им е тешко да ги препознаат симптомите на гладување. На почеток жртвите на гладот имаат незаситна желба за храна. Со текот на времето, телото слабеа, мислењето е нарушено, а желбата за храна постепено исчезнува. Всушност, изгладнетите луѓе доживуваат момент кога повеќе не сакаат ни да помислат на храна, па дури и тогаш кога пред нив ќе им биде ставена полна чинија со храна, тие ја одбиваат.

Духовниот глад го следи речиси истиот редослед. Ако дневно се храниме со Божјата реч, сосема е природно да чувствуваме 'глад' кога ќе промашиме еден или два духовни оброци. Но, ако ја занемаруваме духовната храна подолго време, ќе ја изгубиме во потполност секоја желба за поуците од Светото писмо. На тој начин самите себеси се изгладнуваме.

Колку време трошите во читање на Библијата и размислување за прочитаните вистини? Во недостига ли Божјата реч кога ќе ја изоставите неколку дена: ако повеќе ви се допаѓаат телесните уживања и забави отколку молитвата, некоја книга која е позабавна од Библијата, некоја личност која е подобра од Исуса или инспирира кон нешто друго освен кон Небото, тогаш мора сериозно да се загрижите.

Ако сте изгубиле желба за „лебот на животот“, признајте му го на Бога своето невнимание и замолете го да ви го врати апетитот за неговата Реч. Избегнувајте го духовното изгладнување! Редовно читаната Библија е основа за добро нахранета душа.

Сабота, 19 мај 2018

7. ДОБРИТЕ ДЕЛА ИЛИ КРСТОТ

**»Но знаеме дека човекот не се оправдува преку делата на Законот, туку само преку верата во Христос Исус.«
(Галатите 2,16)**

Очекувате ли да стигнете на Небото? Врз што ја темелите својата надеж? Многумина веруваат дека Бог, поради својата голема милост, ќе им прости на сите луѓе чии добри дела ги надминуваат нивните гревови. Но, евангелието на Исуса Христа кажува нешто сосема друго.

Пораката на крстот му нуди проштавање на секој човек, без оглед на заслугите. Го демантира познатото верување дека нашите добри или лоши дела ќе застанат на вагата за да може со тоа да се одреди нашата вечна судбина.

На крстот е нашиот Спасител, Исус Христос, кој ги откупил гревовите на човештвото. И сега, целосно проштавање им е понудено на сите оние што ќе го прифатат, само врз основа на личната вера во Исуса Христа. Отпаѓа секое потпирање на сопствените заслуги. Не станува збор за тоа дали добрите дела ќе ги надминат лошите.

Божјите барања за совршена правда се задоволени кога нашиот Застапник, Исус Христос, на своето тело ги понел нашите гревови на крстот, ја претрпел нашата казна и го платил нашиот долг. Бог нè спасил поради својата голема љубов. Во третата глава од Посланието до Тит стои запишано: „Тој нè спаси, но не според извршените од нас праведни дела, туку по Својата милост, преку бањата на преродување - и обновувањето од Светиот Дух.“ (5 стих)

Според тоа, на што се потпирате – на добрите дела или на крстот на Исуса Христа? Надевајте сè уште денес во Христа, за да ви ги прости сите ваши гревови.

Спасени сте поради Божјето милостиво дело, а не поради вашите добри дела. Поради Божјата милост и добрина можеме да правиме добри дела, но не за да се спасиме, туку затоа што сме спасени преку Христа.

Сабота, 25 мај 2018

8. ЦЕНА НА ДУШАТА

„Плодот на праведникот е дрво на животот, а мудриот придобива човечки души.“ (Мудри изреки 11,30)

Во една статија на познатиот неделник, опишан е човек кој сакал да дознае „што губи“ како атеист. Не бил свесен дека ја „губи“ својата вечна душа. Еден татко му плаќал на својот син, исто така атеист, 100 долари секоја недела за да оди во црква. Која била цената за спасение на неговата душа?

Колку вие би платиле ако ви се пружи прилика, да го претставите Исуса Христа на некој атеист? Апостол Павле потрошил многу повеќе во настојувањето да им го однесе евангелието на оние кои никогаш не слушнале за Исуса Христа. Патувал во разни делови од тогашниот познат свет. Во својот извештај опишал бродолом, престој во затвор, камшикување, каменување, тепање, исцрпеност, глад, студ и разни други опасности (2. Коринќаните 11,23-28).

Во изминатите две илјади години од мисионерското дејствување, многу пожртвувани луѓе ја напуштале својата татковина за да можат луѓето во други земји да слушнат за Исуса Христа. Трпеле прогонства и разни опасности, но и покрај тоа, ја пренесувале спасоносната вест за Исуса Христа. Многумина при тоа ги изгубиле своите животи; други трпеле ужасни прогонства. Во многу делови од денешниот свет, опасно е јавно да се

зборува за Исуса Христа, и постои ризик од затвор, мачење, па дури и смрт.

Кога ќе ја погледнеме Исусовата жртва што ја поднел за нас на крстот, секоја жртва што ние ја поднесуваме за да можеме на другите да им ја објавиме Радосната вест, е бесценета. Бидејќи, човековата душа е навистина драгоцен, поскапоцена од сè на овој свет.

Бог нека ни подари желба да работиме за него на спасението на изгубените души. Кога своето срце ќе го отвориме за Исуса Христа, Тој ќе ги отвори нашите очи за да ги видиме другите.

Сабоџа, 2 јуни 2018

9. ЈАС СУМ СО НЕГО

**„Вистина ти велама: денес ќе бидеш со Мене во рајот!“
(Лука 23,43)**

На маицата на мојот сопруг беше испечатена слика на овца која стои на две нозе и се спротивставува на волкот кој ѝ го попречува преминот низ вратата.

До овцата стои човек чиј лик е познат. Има брада, сочувствителен поглед и изразува цврст авторитет. Овцата му зборува на волкот и покажува кон човекот: „Јас сум со Него!“ Овцата се надева во својот Пастир кој ѝ пружа сигурност.

Оној ден кога Исус умрел, биле подигнати три крста. Исус висел на средниот крст меѓу двајца разбојници. Едниот му се потсмева на Исуса, но другиот му рекол: „Сети се на мене, Господи, кога ќе дојдеш во царството Своје!“, а Исус му одговорил: „Вистина ти велама денес, ќе бидеш со Мене во рајот!“ (Лука 23,42-43).

Замислете си за што размислувал човекот кој го испуштал својот последен здив. Платил за своето злосторство со страшна смрт. Но сега, бидејќи се надевал во Исуса, како Божјо дете, замислете дека му било приредено топло добредојде на Небото. Со каква надеж тој кажува: „Знам дека не заслужив да бидам овде на Небото, но јас сум со Него!“, и тогаш покажува кон Исуса. А Исус потврдува: „Да, тој е со мене!“

Исто како и разбојникот на крстот што се покајал, сите ние се соочуваме со избор. Дали сте одлучиле да поверувате во Исуса и во потполност да се надевате во Него? Дали можете целосно сигурни да кажете: „Јас сум со Него!“

Сабойа, 9 јуни 2018

10. ЌЕ БИДАМ ДОБРА

**„Зошто тогаш ти не го послуша гласот Господов.“
(1. Самоилова 15,19)**

Кога кралицата Викторија била малечко девојче, не сфаќала дека таа е наследничка на англискиот престол. Нејзините учители настојувале да ја подготват за иднината, но биле исплашени бидејќи таа не ги слушала. Не ја сфаќала сериозно потребата да учи. Конечно, нејзините учители одлучиле да ѝ соопштат дека таа еден ден ќе стане кралица на Англија. И кога тоа го слушнала, Викторија тивко рекла: „Ќе бидам добра“. Кога сфатила дека ја чека толку возвишен позив, стекнала чувство на одговорност кој од темел го променил нејзиното однесување - од тој ден, па сè до крајот на нејзиниот живот.

Нашиот денешен текст од Библијата ни зборува за времето кога Саул бил избран во Израел да биде негов помазан цар (1. Самоилова 15,17). Семоќниот Бог особено го почестил со тоа

што му ја дал таа положба како водач на Неговиот избран народ. Но, Саул не мислел на тоа каков треба да биде поради таквиот возвишен позив. Ако размислувал добро, не би се фрлил на пленот и не би направил она што е зло во очите на Јахве, како да бил на чело на некоја разбојничка банда (стих 19).

Како верници и следбеници на Исуса Христа, ние сме Негови сонаследници (види Послание до Римјаните 8,16-17). Имаме возвишен позив. Секогаш треба да имаме на ум кои сме и на што сме повикани. Тоа ќе ни помогне да кажеме исто како и младата Викторија: „Ќе бидам добра!“

Боже, Ти гледаш што се наоѓа во моето срце, бидејќи ништо не е скриено од Тебе. Помогни ми да живеам така за Тебе да те прославам, да бидам чесен, искрен и добар. Детето на Царот мора да се однесува според правилата на дворот во својот живот.

Сабота, 16 јуни 2018

11. БЕЛ КАМЕН

„Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној што победува ќе му дадам да јаде од сокриената мана и ќе му дадам бело камче и на камчето напишано ново име, што никој не го знае, освен оној, што го добива.“

(Откровение 2,17)

Пораката на Господа Исуса Христа до црквата во Пергам има интересен податок за 'новото име' испишано на 'бел камен'. Што би можело тоа да значи?

Постојат две толкувања. Во римско доба, обвинетиот на суд, ако бил осуден, примал црн камен на кој било напишано неговото име. Ако бил ослободен, тогаш примал бел камен. Слично е и со оние кои се надевале во Исуса Христа и во неговото спа-

сение. Тие ќе бидат ослободени од Божјата осуда за сторените гревови. Какво олеснување е да се знае дека сите гревови ни се простени!

Второто толкување ни доаѓа од древните олимписки игри. Кога некој спортист победувал во одредена дисциплина, бил наградуван со бел камен, како медал.

Овие две слики укажуваат на прекрасната рамнотежа на христијанскиот живот. Спасени сме со Божјата милост врз основа на верата во Исуса Христа (види Ефешаните 2,8-9). Но, послушните христијани често се борат додека настојуваат да му служат на Оној кој ги спасил. Едното толкување на белиот камен е слика на незаслуженото ослободување од казната за гревот. Второто покажува дека ќе бидеме наградени за делата што ги правиме од љубов (види 1. Коринќаните 3,13,14).

Кога се надеваме во Исуса Христа и во вечното спасение, стануваме нова личност. Тоа е како да сме добиле ново име испишано на бел камен, што значи дека сè ни е простено и дека повеќе не сме под осуда, бидејќи Исус Христос ги отстранува сите наши гревови и ја наградува нашата искрена служба.

Сабота, 23 јуни 2018

12. СЛУШААТ, НО НЕ РАЗБИРААТ

„Телесниот човек не го прима она што е од Божјиот Дух: за него тоа е безумство.“ (1. Коринќаните 2,14)

Некои луѓе имаат необични пречки, го слушаат звукот, но не ги препознаваат зборовите. Немаат проблем да го слушнат пеењето и црцорењето на птиците или отчукувањето на часовни-

кот, но зборовите што ги слушаат им се неразбирливи како да им се зборува на странски јазик. Причината за тие пречки не се наоѓа во увото, туку произлегува од оштетување на мозокот.

Постојат и духовни 'пречки' кои ги снаоѓаат многу луѓе. Поради грешното срце, оние, кои не веруваат во Христа, можат да ја читаат Библијата и да слушаат проповеди за Бога, но духовната порака за нив е лудост (1. Коринќаните 2,14).

Тоа објаснува зошто некои луѓе можат Библијата да ја ценат како врвно книжевно дело, како веродостојна историја, како извор на морални вредности и мерила, но не ја сфаќаат нејзината духовна порака. Не го разбираат значењето на она што го пишува за Исуса Христа, за Неговата смрт на крстот, за откупувањето на нашите гревови, за Неговото воскресение и за Неговата служба - дека сега посредува за нас пред својот Отец на Небото. Тие вистини не можат да ги разберат.

Додека ја читате Библијата, ја 'разбирате' ли нејзината порака? Ако не ја разбирате, замолете го Бога да го отвори вашиот ум и да ви даде да го разберете сè она што го кажува таа за Исуса Христа. Тогаш надевајте се во Исуса како личен Спасител и доживејте духовно раѓање. Тоа е единствен лек против духовните 'пречки'.

Не можеме да ги разбереме Божјите вистини сè додека не го запознаеме Господа Исуса Христа. Дури тогаш, кога мислите и чувствата ни се усогласени со Него, ќе ја разбереме Неговата Реч. Клучот за разбирањето на пишаната Реч е познавање на Живата Реч - Исус Христос.

Сабота, 30 јуни 2018

13. НАЈТЕМНИОТ ДЕН

**„Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник.“
(Псалм 118,22)**

Кога ја прославувале Пасха, Евреите кои искажувале почит кон Бога, ги пееле псалмите 113. до 118., и тоа се нарекувало „Египетски Халел“. Тој обред прераснал во славење и благодарност за слободата и убавината на животот што им го дарувал Бог. Завршува со учесниците кои го слават Бога и му пеат Нему за да му угодат и да изразат колку навистина уживаат во тоа. Еден рабин се изразил вака: „Тоа е како да проживувате полнота на радоста и слободата“.

Кон крајот на пасхалната вечера, се пеел вториот дел од Халеловите псалми. Според записот од Евангелието според Матеј, Исус со своите ученици, „откако испеаја благодарствена песна, се искачија на Маслиновата Гора“ (26,30). Сигурно е дека отпеле дел од овој псалм:

Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник.

Тоа е од Господ, и прекрасно е во очите наши.

Ова е денот што го создаде Господ за да се зарадуваме и да се развеселиме во него.

(Псалм 118,22-24)

Без оглед на тоа кој псалм го пееле, восхитува довербата што ја имал Исус во добрината и љубовта на својот небесен Татко. Бил во состојба да ја пее на својот Татко дури и тогаш кога знаел што го чека и какви маки ќе поднесе во најмрачниот ден од овој земен живот.

Нашето срце нека пее песни во слава на Бога со радост и слобода, затоа што ја познаваме Неговата добрина и милост, бидејќи славењето на Бога го прави лесен и најтешкиот товар.

ГРАДИВО 2/2018
Уводни стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

**Превод и
техничка обработка:**

Мелита Томовска

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА